

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa **I. F.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **výšku invalidného dôchodku**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 25. mája 2009, č.k. 42Sd/69/2008-56, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 25. mája 2009, č.k. 42Sd/69/2008-56, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods.2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutia odporkyne č. X. z 25. februára 2008:

I. – ktorým podľa § 263a zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) a podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“) bol

navrhovateľovi od 10. novembra 2004 *priznaný čiastočný invalidný dôchodok* v sume 3.936,- Sk mesačne, ktorý sa podľa § 263 ods.1 zák.č. 461/2003 Z.z. považuje za invalidný dôchodok, pričom v uvedenej sume je zahrnutá úprava podľa zákona č. 306/2002 Z.z. o zvýšení dôchodkov v roku 2002, o úprave dôchodkov priznaných v roku 2003 a o zmene a doplnení niektorých zákonov v oblasti sociálneho zabezpečenia v znení zák.č. 639/2002 Z.z., zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z.z. o zvýšení dôchodkov v roku 2003 a o zmene a doplnení niektorých zákonov v oblasti sociálneho zabezpečenia a zvýšenie podľa § 293a ods.3 zák.č. 461/2003 Z.z.. Zároveň podľa § 82 ods.1 zák.č. 461/2003 Z.z. a v súlade s opatreniami Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 229/2006 a č. 197/2007 Z.z. mu bol invalidný dôchodok zvýšený od 1. júla 2006 na sumu 4.695,- Sk a od 1. júla 2007 zvýšený na sumu 4.989,- Sk mesačne.

II. – ktorým odporkyňa rozhodla, že navrhovateľ podľa § 263a ods.5 a § 112 ods.2 zák.č. 461/2003 Z.z. má od 10. novembra 2004 nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 v sume 3.936,- Sk mesačne a súčasne od 10. novembra 2004 mu zaniká nárok na invalidný dôchodok podľa zákona účinného od 1. januára 2004

a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že odporkyňa v plnej miere rešpektovala rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 36Sd/257/2004 z 13. novembra 2007, právoplatný 1. januárom 2008 a v ďalšom konaní odstránila procesné vady spočívajúce v nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Mal za to, že napadnuté rozhodnutia sú riadne zdôvodnené a splňajú všetky náležitosti odôvodnenia rozhodnutia podľa § 209 zák.č. 461/2003 Z.z. Krajský súd sa stotožnil aj so skutkovými závermi odporkyne a konštatoval, že odporkyňa vykonala dostatočné dokazovanie za účelom vyhodnotenia zdravotného stavu navrhovateľa. V lekárskejších správach posudkových lekárov odporkyne sa objavili zhodné závery o zdravotnom stave navrhovateľa, rovnako ako v znaleckom posudku súdom ustanoveného znalca v predchádzajúcom konaní (výsledkom je pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50-40%). Podľa názoru krajského súdu nebolo preto účelné zohľadniť námietky navrhovateľa o potrebe ustanovenia ďalšieho znalca na posúdenie jeho zdravotného stavu.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodov uvádzaných v ust. § 205 ods.2 písm. a/, d/ a f/ O.s.p., nakoľko súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a v konaní došlo k vadám spočívajúcim v nepreskúmateľnosti rozhodnutia a v súvislosti s tým k odňatiu možnosti navrhovateľovi konať pred súdom. Uviedol v ňom, že napriek skutočnosti, že rozhodnutie bezdôvodne navodzuje dojem, že napadnuté rozhodnutie odporcu už bolo predmetom posudzovania súdu (predmetom konania 36Sd 257/2004 boli rozhodnutia zo 4. októbra 2004, 20. júla 2007 a 23. júla 2007), súd svoje závery prevzal v prevažnej miere z odôvodnenia rozhodnutia z 13. novembra 2007, ktorého jediným relevantným výstupom bolo zrušenie rozhodnutí a nedostatky ich odôvodnenia. Zdôraznil, že posudkoví lekári odporkyne ho hodnotili bez zadováženia akýchkoľvek odborných vyšetrení. Dôvodil tým, že súd sa nevysporiadal s jeho námietkami voči záverom posúdenia jeho zdravotného stavu, či už posudkovými lekármi odporkyne alebo znalcom, ako aj voči opodstatnenosti jeho preskúmania v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 7. júna 2006 a zákonnosti rozhodnutia z hľadiska neprípustnosti retroaktivity právneho predpisu, na základe ktorého k zníženiu jeho invalidného dôchodku došlo. Nedostatok odôvodnenia rozhodnutia spôsobujú jeho nepreskúmateľnosť – nemožnosť zistenia, akým spôsobom súd jeho argumentáciu vyhodnotil, na základe akých dôkazov a úvah. Zdôraznil, že nie je pravdivé tvrdenie odporcu a súdu, že mu invalidita bola priznaná na dobu 1 roka, pričom takéto určenie pôvodné rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku neobsahuje a nie je tiež zrejmé podľa akého ustanovenia zákona a na základe akých skutočností by k takémuto určeniu mohlo dôjsť. Navrhovateľ uviedol, že jeho zdravotný stav je relatívne stabilizovaný, avšak v tom význame, že od počiatku invalidity nie je predpoklad jeho zlepšenia, pričom odporkyňa k zníženiu invalidného dôchodku pristúpila bez zákonného dôvodu a bez zistenia, či sa od doby jeho priznania jeho stav zlepšil, zhoršil alebo či dokonca priznanie invalidného dôchodku v plnom rozsahu nikdy neodôvodňoval. V konštatovaniach o vhodnosti niektorých druhov zamestnaní absentuje akékoľvek zohľadnenie jeho obmedzení vyplývajúcich zo zdravotného postihnutia, pre ktoré nie je schopný sa do zamestnania pravidelne dopravovať, ako aj potrebu neustálej zmeny polohy pre poruchu statodynamiky, prakticky stále bolesti v krížovej a bedrovej oblasti, problémy s močením, bolesti hlavy, šije a kostrče ako aj zvýšenú únavu a poruchy spánku spôsobené bolestivosťou. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 220 O.s.p. zmenil a preskúmané rozhodnutie odporkyne zrušil alebo aby

podľa § 221 ods.1 písm. f/ a h/ O.s.p., aby rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s vyslovením príslušného právneho názoru.

Odporkyňa písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nepodala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods.2 v spojení s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutí odporkyne, ktorými bol navrhovateľovi podľa § 263a zák.č. 461/2003 Z.z. a podľa § 37 zák.č. 100/1988 Zb. od 10. novembra 2004 priznaný čiastočný invalidný dôchodok v sume 3.936,- Sk mesačne s príslušnými zvýšeniami.

Z podkladov spisu bolo zistené, že u navrhovateľa – uznaného od 16. júna 2003 podľa § 29 ods.1 písm. a/ zák.č. 100/1988 Zb. za invalidného – v rámci kontrolnej lekárskej prehliadky a v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky (§ 263a) bol opätovne prehodnotený jeho zdravotný stav s tým záverom, že podľa posudku z 25. marca 2008 navrhovateľ nie je už invalidný podľa § 29 ods.3 zák.č. 100/1988 Zb., ale je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods.3 písm. b/ zák.č. 100/1988 Zb., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok. Z posudku vyplýva, že u navrhovateľa, ktorý mal v roku 2001 pracovný úraz, je ochorenie C chrbtice posudkovo nevýznamné a jeho urologické ťažkosti sú posudkovo nezávažné. V posudku sa konštatuje, že subjektívne ťažkosti boli u navrhovateľa vysvetlené objektívnymi diagnózami a neboli zistené žiadne diskrepancie medzi posúdením v zdravotníckom teréne a ich zisteniami.

V priebehu konania pred krajským súdom, za účelom zadováženia dostatočných a objektívnych podkladov pre rozhodnutie o opravnom prostriedku navrhovateľa, krajský súd požiadal posudkového lekára o znovuposúdenie zdravotného stavu navrhovateľa, a to s prihliadnutím na nové lekárske nálezy. Zo záverov následne vypracovaného posudku

(z 18. marca 2009) vyplýva, že nakoľko zdravotný stav navrhovateľa sa podstatne nezmenil, nebol dôvod pre zmenu kontrolného posudku z 25. marca 2008 a z 2. júla 2008.

Odvolací súd po oboznámení sa s podkladmi súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, zistil, že krajský súd venoval posudzovanej veci náležitú pozornosť, v napadnutom rozsudku sa detailne zaoberal všetkými – pre účely konania – vypracovanými posudkami, pričom navrhovateľ v odvolacom konaní nepredložil také relevantné dôkazy, ktoré by závery odporkyne spochybnili, resp. ktoré by tvrdili iný rozsah poškodenia, ako bol nimi ustálený.

Odvolací súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, zistil, že dôvody uvádzané navrhovateľom nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Prvostupňový súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods.1 O.s.p. v spojení s § 224 ods.1 O.s.p.).

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

